

Rozbalte si dárky

Nejvíce inspirace najdete v cestopisech od lidí, kteří se na cestu vydali jen tak z radosti a z podobného popudu se pak rozhodli podělit se s vámi o to, co zažili. Vlezte si k nim do batohu, rozhlížejte se, naslouchejte...

1 — OLA LAMA, Eva Palátová, JOTA, cena 338 Kč
Na téhle knížce je nejhezčí, že byste si ji mohli napsat podobným způsobem sami. Na nic si nehraje, text opisuje to, co viděly věčně zvědavé oči, a na důkaz, že tam autorka opravdu byla, je přiloženo i přes 200 fotografií.

2 — EMBĚČKEM KOLEM SVĚTA, Michal Vičar, JOTA, cena 262 Kč
Věci, které mají opravdovou cenu, se neprodávají, jsou zdarma. Mohl by to potvrdit i autor této knížky, který neměl na kontě téměř žádné peníze, jeho kapitálem byly nápady, elán a odhodlání... a samozřejmě, postarší škoda 100 MB jménem Julie.

3 — SICILIE, TURISTICKÝ PRŮVODCE, JOTA, cena 358 Kč
Jasně informace doplněné spoustou map, které vás navedou na typicky turistická místa, i ta méně navštěvovaná. Co chtít víc? Snad si ještě před cestou pustit jako vizuální inspiraci přiložené DVD.

4 — DUBAJ DO KAPSY, Olívia Pozzan, LONELY PLANET – SVOJTKA, cena 173 Kč
Přehledný, byť už dosti zastaralý průvodce městem, kde zítra už doslova znamená včera. Pro první setkání s ním by však měla postačit.

5 — PÁTÁ ROVNOBĚŽKA, Miroslav Černý, BRÁNA, cena 199 Kč
Autorovy tři výpravy mapují cesty za indiány kmene Yekwana z venezuelské Amazonie, za hamarskými pastevci z údolí řeky Omo a negritskými Semangy žijícími v malajské džungli. Knižka má chvílemi etnografičtější nádech, není jen souhrnem slůvek na téma – viděl jsem na vlastní oči, ale vím, co jsem viděl, a vím, proč tomu tak bylo.

6 — SMÍCH A PLÁČ AFRIKY, Martina Svobodová, KNIŽNÍ KLUB, cena 314 Kč
Už z názvu je patrné, že putování napříč černým kontinentem chutná hořkosladce. Cesta napříč 26 státy terénním landroverem vás zavede i tam, kam turisté příliš nejezdí, do Konga, do rovníkové Guineje i Nigérie. Martinu si možná Afrika získala, ale to neznamená, že by se na ni neřadila s příjemným nadhledem. A to se cení.

7 — CESTOU OSUDU A NÁHODY, Roman Vehovský, cena 299 Kč
Sedm let na cestě, sedm let setkávání se s různými lidmi, sedm let cvakání závěrky fotoaparátu s výjimkou několika měsíců, kdy nefungovala. Ani toto není klasický cestopis, ale pozoruhodný záznam pouti, která jako by ani nepatřila do současného, tak rychle plynoucího světa. Viz: www.cestouosuduannahody.wz.cz

Jen v Arabských Emirátech řeší renovaci často jen několik let starých budov tím, že je zboří do základů a postaví jiné. Budově Hard Rock Café něco podobného zatím o malý kousek vyhnulo.

Když je vysoké přehlédnutelné

Je to pouhých pár let, kdy byla budova Hard Rock Cafe na Sheikh Zayed Road, hlavní třídě spojující Dubaj a Abu Dhabi, jedinou výškovou stavbou vypínající se hrdě nad pouští. A dnes? Možná byste si jí ani nevšimli...

TEXT: ZUZANA VEVERKOVÁ, FOTO: ARCHIV

Nemusíte být bělovlasým kmetem, abyste pamatovali Dubaj jako malé poklidné městečko lemuující městský záliv Dubai Creek. Z jedné strany zálivu přecházelo čtvrtí Deira v sousední emirát Sharjah a z druhé strany se dotýkalo čtvrtí Bur Dubai a přímořské prestižní lokality Jumeirah. Pokud jste se vydali městem po hlavní tepně ve směru od Bur Dubai na Abu Dhabi, zaplavila vás brzy nekonečná poušť zdobená jen několika původními nízkými domky. Až pak se v dále, jako maják, objevila poutavá budova evokující newyorský mrakodrap – Hard Rock Cafe.

Své dveře otevřelo v roce 1997 a okamžitě se stalo ikonou města. Zmenšená napodobenina Empire State Building se dvěma gigantickými, šestařicet metrů vysokými kytarami před vchodem, byla místem setkávání daleko za hranicemi města, místem, kam se jezdilo buď na výletní oběd, či večer za hudební a taneční zábavou. Kdykoliv jste uháněli po silnici kolem, něco vás přímo vyzývalo zastavit se a vejít na chvíli dovnitř. Tohle Hard Rock Cafe zasazené do písku doslova „in the middle of nowhere“ bylo prostě originální, mělo svou zvláštní atmosféru.

Ale neuplynulo ani deset let a Dubaj se začala dynamicky rozrůstat. Stavaři a architekti dostali zelenou a prázdné pouštní plochy se jako mávnutím proutku přeměnily v prestižní čtvrti, které se časem překryly při obou stranách již několikaproudé dálnice Sheikh Zayed Road v ucelené město. Jeřáby vystřídaly mrakodrapy a stálo-li dříve na jejich místě něco trochu vyššího, v lese budov ztracených až kdesi v nebi to brzy zaniklo. Podobný osud měl potkat i Hard Rock Café. Jednoho dne osiřelo a dokonce by už asi dávno padlo za obětí základům dalšího mrakodrapu, nebýt písemné petice obyvatel města. A tak dnes stojí se zazděným vchodem jen pár metrů od dálnice a trpělivě čeká, co s ním bude. Nejen pro mě zůstává pyšnou ikonou staré dobré Dubaje, budovou, která má jako jedna z mála skutečný příběh.